

NOTAT

27. februar 2013

Høringsnotat vedrørende forslag til lov om finansielle rådgivere (Feb II)

1. Indledning

Det overordnede formål med lovforslaget er at fastsætte rammer for virksomheder, der ikke er finansielle virksomheder, og som yder helhedsorienteret rådgivning om finansielle produkter til forbrugere.

Lovforslaget gennemfører de anbefalinger om at indføre lovgivning for rådgivning om finansielle produkter, som er indeholdt i Erhvervs- og Vækstministeriets rapport om muligheder for at styrke uvildig finansiell rådgivning.

Den foreslåede ordning medfører, at virksomheder, der yder rådgivning om finansielle produkter til forbrugerne, skal have Finanstilsynets tilladelse som finansiell rådgiver. Medlemmer af bestyrelsen eller direktionen i disse virksomheder skal opfylde krav til egnethed og hæderlighed, ligesom virksomheden skal have tegnet en ansvarsforsikring eller anden tilsvarende garanti, der dækker erstatningskrav for pligtforsømmelse. Endelig skal virksomheden have forretningsgange på alle væsentlige aktivitetsområder.

Der vil endvidere i forslaget blive stillet krav om, at virksomheder omfattet af loven skal sikre, at deres ansatte, som yder rådgivning, lever op til lovens kompetencekrav.

Herudover indeholder lovforslaget regler om god skik, håndtering af interessekonflikter og nærmere regler om, hvornår en finansiell rådgiver må betegne sig selv som »uafhængig«.

Det foreslås, at Finanstilsynet skal føre tilsyn med loven. Derudover får Forbrugerombudsmanden med lovforslaget mulighed for at anlægge sag vedrørende handlinger, der strider mod redelig forretningskik og god praksis, ligesom Forbrugerombudsmanden får mulighed for at behandle sager vedrørende overtrædelse af visse af lovens straffelagte bestemmelser.

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2014 med en overgangsordning for virksomheder, der allerede har påbegyndt virksomhed omfattet af denne lov. Overgangsordningen skal løbe frem til den 1. juli 2014.

Lovforslaget har været sendt i høring til 114 myndigheder, organisationer m.v.

Finanstilsynet har modtaget 36 høringssvar på lovforslaget. Heraf indeholder 21 bemærkninger til lovforslaget.

De væsentligste bemærkninger fra de hørte parter til de enkelte emner i lovforslaget gennemgås og kommenteres nedenfor.

Visse høringssvar har givet anledning til redaktionelle og tekniske ændringer og præciseringer i lovteksten og bemærkningerne. Disse ændrer ikke ved substansen i de pågældende forslag til lovbestemmelser og omtales derfor ikke nærmere i dette notat.

2. Generelle bemærkninger

Høringen viser, at de hørte parter generelt er positive over for lovforslaget.

3. Bemærkninger til konkrete emner

- 3.1. Anvendelsesområdet
  - 3.1.1. Lejlighedsvis og accessorisk rådgivning
  - 3.1.2. Øvrige spørgsmål vedrørende anvendelsesområdet
- 3.2. Betingelser for at opnå en tilladelse som finansiel rådgiver
- 3.3. Kompetencekrav
- 3.4. Regler om god skik, interessekonflikter m.v.
  - 3.4.1. Bestemmelsen om uafhængighed
  - 3.4.2. Oplysning om provision eller andet vederlag
- 3.5. Tilsyn
  - 3.5.1 Tilsynsbeføjelser
  - 3.5.2. Offentliggørelse
  - 3.5.3. Årligt gebyr til Finanstilsynet
  - 3.5.4. Klageadgang
- 3.6. Straffebestemmelser
- 3.7. Øvrige spørgsmål
  - 3.7.1. Pris for rådgivning
  - 3.7.2 Generelle betragtninger

3.1. Anvendelsesområdet

3.1.1. Lejlighedsvis og accessorisk rådgivning

Landbrug og Fødevarer vurderer, at de landøkonomiske foreningers rådgivningsvirksomhed er omfattet af lovforslagets undtagelsesbestemmelse i § 1, stk. 3, nr. 3, om lejlighedsvis eller accessorisk rådgivning, og finder at dette bør præciseres i bemærkningerne til bestemmelsen.

Ejendomsforeningen Danmark efterlyser, at forarbejderne klart forholder sig til ulovregulerede erhverv, der er omfattet af adfærdsregulerende kodeks, i forhold til hvorvidt disse er omfattet af lovens anvendelsesområde eller er undtaget.

Dansk Ejendomsmæglerforening finder, at rådgivning om finansielle ydelser udbudt som et selvstændigt produkt hos et enkelt forretningssted hos et medlem af foreningen, som har flere forretningssteder, bør være undtaget fra loven, fordi der efter foreningens opfattelse reelt er tale om accessorisk eller lejlighedsvis rådgivning.

Dansk Ejendomsmæglerforening og Dansk Kreditråd finder, at såfremt disse tilfælde skal være omfattet af loven, bør f.eks. kravet om udarbejdelse af forretningsgange kun finde anvendelse på rådgivningsvirksomheden og ikke ejendomsmæglerens øvrige virksomhed.

Sammenslutningen af uafhængige økonomiske rådgivere finder, at undtagelsesbestemmelsen for lejlighedsvis eller accessorisk rådgivning bør udgå, for at sikre at f.eks. advokater eller ejendomsmæglere ikke yder rådgivning om swaps, som de ikke har forudsætninger for at yde. Forbrugerrådet finder ligeledes, at bestemmelsen bør udgå.

Kommentar:

Det vurderes ikke hensigtsmæssigt, at der sker opregning af konkrete virksomheder i bemærkningerne til lovforslagets undtagelsesbestemmelse om lejlighedsvis og accessorisk rådgivning af hensyn til at fremtidssikre bestemmelsen. Undtagelsen omfatter virksomheder, der enten er lovregulerede eller alternativt er adfærdsreguleret. Det vil blive præciseret i bemærkningerne, at adfærdsregulerende kodeks skal være udarbejdet af en brancheforening. Finanstilsynet kan ved vurdering af, om undtagelsesbestemmelsen finder anvendelse, anmode om at få forelagt dette kodeks.

For at være omfattet af undtagelsesbestemmelsen om lejlighedsvis eller accessorisk rådgivning er det en betingelse, at der er tale om rådgivningsvirksomhed, der er reguleret ved lov eller i øvrigt er adfærdsreguleret. Bestemmelsen omfatter f.eks. ejendomsmæglere, advokater og revisorer, der yder lejlighedsvis eller accessorisk rådgivning om finansielle produkter. Dermed sikres, at loven alene finder anvendelse for de virksomheder, der yder rådgivning som et selvstændigt produkt, og der opnås derved, at der er tale om en reguleret branche.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at hvis f.eks. en ejendomsmægler yder finansiell rådgivning som hovederhverv eller på en anden mere systematisk måde, og derfor ikke kan gøre brug af undtagelsen for lejlighedsvis eller accessorisk rådgivning, er denne kun forpligtet til at følge lovens bestemmelser for den rådgivning, der falder inden for lovens anvendelsesområde. Dette vil blive præciseret i bemærkningerne til lovforslaget.

3.1.2. Øvrige spørgsmål vedrørende anvendelsesområdet

Finans og Leasing anfører, at det i overensstemmelse med lovforslagets bemærkninger bør anføres i lovforslagets undtagelsesbestemmelse i § 1, stk. 3, nr. 1, at rådgivning om finansielle produkter, som virksomheder

udbyder, omfatter både produkter, der udbydes på ”egne eller andres vegne”.

Dansk Kreditråd finder, at det bør præciseres i bemærkningerne, at undtagelsen finder anvendelse på detailhandlens formidling af lån og forsikringer. Forbrugerombudsmanden finder, at der er behov for at overveje afgrænsningen af virksomheder, som er omfattet af undtagelsesbestemmelsen i § 1, stk. 3, nr. 1.

Forsikring & Pension finder, at undtagelsen bør præciseres, så den omfatter finansielle virksomheder, der udbyder andre finansielle virksomheders produkter. Forsikring & Pension foreslår endvidere, at rådgivning om forsikringer, der ydes af en forsikringsformidler, og ikke alene af forsikringsmæglere, undtages loven. Herved sikres, at også forsikringsagenter er undtaget loven.

Advokatsamfundet anfører, at det formentlig i afgrænsningen mellem investeringsrådgivning og ”almindelig” finansiell rådgivning vil være vanskeligt at foretage en skarp afgrænsning. Advokatsamfundet mener derfor, at det kan synes formalistisk at kræve, at sådanne nogenlunde tilsvarende rådgivningsydelser skal udøves i separate juridiske enheder, hvorfor Advokatsamfundet anfører, at det kan overvejes at tillade, at sammenlignelige aktiviteter kan udøves inden for de samme juridiske rammer.

Kromann Reumert finder, at de øvrige undtagelser i § 343 a, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed, der gælder for investeringsrådgivere, samt undtagelsen i § 3, stk. 2, i lov om forsikringsformidling også bør finde anvendelse for finansielle rådgivere.

Kromann Reumert finder endvidere, at undtagelsen i § 1, stk. 3, nr. 2, bør omfatte medarbejdere i samme koncern, da det formentlig ofte forekommer, at det ikke er den virksomhed i koncernen, hvor medarbejderen er ansat, der yder rådgivningen, men at rådgivningen ydes af f.eks. et holdingselskab, mens medarbejderen er ansat i et datterselskab.

Kommentar:

Undtagelsesbestemmelsen for rådgivning om finansielle produkter, som virksomheder udbyder, vil blive tilrettet, så det fremgår, at den både omfatter produkter, der udbydes på ”egne eller andres vegne”, ligesom det vil blive præciseret i bemærkningerne, at dette f.eks. omfatter detailhandlens formidling af lån og forsikringer.

I overensstemmelse med Forsikring & Pensions forslag vil begrebet forsikringsmægler blive erstattet med forsikringsformidler i undtagelsesbestemmelsen i lovforslaget, da også forsikringsagenter er reguleret i lov om forsikringsformidlere.

For så vidt angår afgrænsningen mellem investeringsrådgivning og "almindelig" finansiel rådgivning som anført af Advokatsamfundet, følger det af lovforslaget, at denne rådgivning kan udøves i samme juridiske enhed. Lovforslaget har til formål at regulere rådgivning ydet til forbrugere om transaktioner i tilknytning til finansielle produkter og indfører på den baggrund et enkelt regime for at opnå tilladelse hertil med henblik på at sikre forbrugerbeskyttelsen. Det vil sige, at man som finansiel rådgiver alene er forpligtet til at følge lovens bestemmelser for den rådgivning, der falder inden for lovens anvendelsesområde.

For så vidt angår de øvrige undtagelser i lov om finansiel virksomhed, der gælder for investeringsrådgivere, samt undtagelsen i lov om forsikringsformidling, vurderes disse ikke relevante for nærværende lovforslag, da reglerne ikke er relevante i forhold til forbrugerforhold.

For så vidt angår undtagelsen i lovforslaget om rådgivning om finansielle produkter til virksomhedens medarbejdere, ændres denne til også at omfatte alle medarbejdere i koncernen og foreslås indføjet i bemærkningerne. Det sker for at sikre, at rådgivning ydet til en medarbejder af en anden virksomhed i koncernen, end der hvor medarbejderen er ansat, ikke omfattes af loven.

3.2. Betingelser for at opnå en tilladelse som finansiel rådgiver

Dansk Kreditråd finder, at bestemmelsen i § 3, stk. 1, er så generelt formuleret, så den medfører, at alle virksomheder skal have tilladelse som finansiel rådgiver.

Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet anfører, at lovens bemærkninger ikke forholder sig til forholdet mellem lovforslaget og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked, herunder hvordan retsstillingen er for finansielle rådgivere i et EU-land, der ikke stiller krav om en forudgående tilladelse, ligesom lovforslaget ikke forholder sig til, hvordan loven tilsigtes håndhævet over for internetbaserede virksomheder, der driver virksomhed fra lande uden for EU.

Finansrådet og Forsikring & Pension anfører, at investeringsrådgivere og forsikringsmæglere med tilladelse i andre EU-lande har mulighed for at udøve virksomhed i Danmark og ønsker det præciseret i bemærkningerne, hvorledes dette lovforslag forholder sig hertil.

Sammenslutningen af uafhængige økonomiske rådgivere foreslår, at det skal være muligt for uafhængige økonomiske rådgivere, som både yder finansiel rådgivning og investeringsrådgivning, kun at være omfattet af en forsikringsordning. Sammenslutningen fremhæver endvidere, at dækningssummen bør være omsætningsafhængig og på et niveau, der svarer til ejendomsrådgivere og revisorer.

Ejendomsforeningen Danmark finder det bekymrende, at Finanstilsynet får mulighed for at vurdere, om et ledelsesmedlem har tilstrækkelige kvalifikationer til at bestride sit erhverv på det niveau, som lovforslaget lægger op til.

Kommentar:

Bestemmelsen i § 3, stk. 1, vedrørende betingelserne for at opnå tilladelse som finansiel rådgiver, skal læses i sammenhæng med lovens anvendelsesområde, som omfatter rådgivning om finansielle produkter til forbrugere. Den medfører derfor ikke, at alle virksomheder skal have tilladelse som finansiel rådgiver.

For så vidt angår rådgivere med tilladelse i andre EU-lande og deres mulighed for at udøve virksomhed i Danmark, ses der ikke at gøre sig særlige forhold gældende for forholdet mellem dette lovforslag og e-handelsloven set i forhold til det øvrige finansielle område, hvorfor denne relation ikke er behandlet i lovforslaget. Tilsvarende gør sig gældende i forhold til håndhævelse af virksomhed udøvet uden for EU. Det vil imidlertid blive anført i lovforslagets bemærkninger, at en finansiel rådgiver i et EU-land, der ikke stiller krav om en forudgående tilladelse, skal søge om tilladelse i Danmark, for at kunne udøve virksomhed i Danmark, såfremt rådgivningsvirksomheden er omfattet af lovforslagets anvendelsesområde. Det vil tillige blive præciseret i bemærkningerne, at dette lovforslag ikke griber ind i adgangen for investeringsrådgivere og forsikringsmæglere med tilladelse i andre EU-lande til at udøve virksomhed i Danmark.

For så vidt angår Finanstilsynets mulighed for at vurdere om et ledelsesmedlem har tilstrækkelige kvalifikationer til at bestride sit erhverv på det niveau, som lovforslaget lægger op til, skal det bemærkes, at reglerne om egnethed og hæderlighed for medlemmer af en virksomheds ledelse svarer til de krav, der stilles i den øvrige finansielle lovgivning.

3.3. Kompetencekrav

Finanssektorens Arbejdsgiverforening finder, at finansielle rådgivere bør underlægges mindst samme kompetencekrav som tilsvarende rådgivere i finansielle virksomheder.

Dansk Aktionærforening finder, at finansielle rådgivere skal have samme kompetencekrav som investeringsrådgivere og forsikringsmæglere.

Forsikring & Pension finder, at finansielle rådgivere bør have en formel viden og uddannelse, så de kan yde en ordentlig og redelig rådgivning.

Forsikringsmæglerforeningen finder, at kompetencekravene for finansielle rådgivere bør bygge på uddannelse af mere formel art, så erfaring kun undtagelsesmæssigt vil kunne anses for at være tilstrækkelig.

Sammenslutningen af uafhængige økonomiske rådgivere finder, at lovforslagets kompetencekrav også bør finde anvendelse på rådgivere i finansielle virksomheder for at sikre alle forbrugere rådgivning på et højt fagligt niveau.

Kommentar:

Lovforslaget stiller overordnet krav om, at ansatte hos en finansiell rådgiver skal have tilstrækkelige kompetencer til at yde en forsvarlig rådgivning. Det er hensigten, at disse kompetencekrav skal præciseres gennem regler i en bekendtgørelse udstedt med hjemmel i lovforslaget.

Bekendtgørelsen vil blive udformet med udgangspunkt i eksisterende kompetencekrav, hvorfor det vil blive sikret, at de finansielle rådgivere får samme uddannelsesniveau, som rådgivere i den finansielle sektor i dag besidder.

3.4. Regler om god skik, interessekonflikter m.v.

3.4.1. Bestemmelsen om uafhængighed

Finans og Leasing anfører, at det bør overvejes at stille krav om, at en finansiell rådgiver skal være uafhængig for at få tilladelse efter loven.

Dansk Aktionærforening finder, at betegnelsen ”rådgiver” kun må anvendes af rådgivere, der er uafhængige. Såfremt dette ikke imødekommes, bør rådgivere, der ikke opfylder betingelserne for at kunne anvende betegnelsen uafhængig, oplyse, at der ikke er tale om uafhængig rådgivning, bl.a. i markedsføringsmateriale.

Forsikringsmæglerforeningen finder, at alle finansielle rådgivere bør være uafhængige for at sikre, at forbrugeren ikke vildledes til at tro, at f.eks. en rådgiver i et pengeinstitut er uafhængig.

Forbrugerrådet finder, at kravet om, at en finansiell rådgiver ikke må betegne sig som uafhængig, hvis en finansiell virksomhed besidder 20 pct. eller mere af stemmerettighederne eller kapitalen, bør ændres, så enhver forbindelse til en finansiell virksomhed bør medføre, at den finansielle rådgiver ikke kan betegne sig som uafhængig.

Kommentar:

Lovforslaget stiller krav om, at en finansiell rådgiver, der betegner sig som uafhængig, reelt skal være uafhængig, ved at opfylde en række krav. Herved er det muligt at skelne mellem afhængige og uafhængige rådgivere. Derfor er det vurderingen, at der ikke er behov for at forbeholde betegnelsen ”rådgiver” for rådgivere, der er uafhængige. Tilsvarende vurderes, at der ikke er behov for at forbeholde betegnelsen finansiell rådgiver for uafhængige rådgivere. Hertil kommer, at virksomheden på sin hjemmeside skal oplyse, hvis den ikke er uafhængig.

Det vurderes, at kravet om, at en finansiell rådgiver ikke må betegne sig som uafhængig, hvis en finansiell virksomhed besidder 20 pct. eller mere

af stemmerettighederne eller kapitalen, er tilstrækkeligt til at sikre, at virksomheden reelt er uafhængig. Det skal bemærkes, at dette kriterium stemmer overens med reglerne i lov om finansiel virksomhed.

3.4.2. Oplysning om provision eller andet vederlag

Forsikring & Pension finder, at der bør indføres et effektivt provisionsforbud i loven for at sikre en åben og fair konkurrence og reel uafhængighed, hvilket vil være til fordel for den enkelte forbruger og foreslår, at en finansiel virksomhed ikke må videreformidle midler til den finansielle rådgiver via en tredjepart. Forbrugerrådet finder tilsvarende, at der bør indføres et provisionsforbud.

Finansrådet finder, at lovforslagets § 10 om oplysning om provision bør have samme indhold som § 11 i god skik-bekendtgørelsen.

Kommentar:

Lovforslaget indeholder et provisionsforbud for virksomheder, der betegner sig som uafhængige. Lovforslaget indeholder herudover en pligt til at oplyse om provision eller andet vederlag til virksomheden, herunder en forpligtelse til at oplyse, hvis denne ikke er uafhængig. På den baggrund vurderes der ikke at være behov for at indføre et provisionsforbud.

Lovforslaget indeholder endvidere en hjemmel til at fastsætte nærmere regler om redelig forretningsskik og god praksis på området, herunder fastsætte regler om modtagelsen af provision. § 11 i god skik-bekendtgørelsen indeholder bl.a. regler om oplysningspligt om en virksomheds eller dennes medarbejders særlige interesse i rådgivningens resultat, ligesom der er oplysningspligt for den finansielle virksomhed, hvis medarbejderen modtager provision afhængig af det enkelte salg. Disse forhold vil blive omfattet af den kommende bekendtgørelse om god skik for finansielle rådgivere.

3.5. Tilsyn

3.5.1 Tilsynsbeføjelser

Forbrugerombudsmanden anfører, at det bør vurderes, om der er behov for at indsætte en hjemmel i loven til, at Finanstilsynet kan give Forbrugerombudsmanden oplysninger i tilfælde, hvor denne optager en sag til behandling.

Forbrugerombudsmanden anfører endvidere, at det i bemærkningerne står, at ”Forbrugerombudsmanden skal ikke behandle konkrete henvendelser fra borgerne om overtrædelse af § 7”. Forbrugerombudsmanden finder, at dette ikke er et helt korrekt billede af Forbrugerombudsmandens kompetence, fordi han typisk vil oversende evt. modtagne henvendelser om finansielle rådgivere, som er omfattet af lovforslaget, til Finanstilsynet som den primære tilsynsmyndighed, men har dog også mulighed for at tage konkrete sager op til behandling.

Kommentar:

For så vidt angår Finanstilsynets videregivelse af oplysninger til Forbrugerombudsmanden i de tilfælde hvor denne optager en sag til behandling, vil der i lovforslaget blive indsat en hjemmel hertil, svarende til, hvad der følger af lov om finansiel virksomhed.

Det er Finanstilsynet, der er primær tilsynsmyndighed, for så vidt angår henvendelser vedr. overtrædelser af reglerne om god skik. Såfremt Forbrugerombudsmanden modtager henvendelser herom, skal disse derfor oversendes til videre behandling hos Finanstilsynet. Forbrugerombudsmanden har dog mulighed for at tage en konkret sag op til behandling, såfremt den vurderes at være af principiel eller vidtgående betydning. Dette vil blive præciseret i lovens bemærkninger.

3.5.2. Offentliggørelse

Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet anfører en række betænkkeligheder ved, at der efter forslaget skal ske offentliggørelse af tiltalefrafald og påtaleopgivelse. Dette vil bl.a. kunne medføre en ubegrundet mistænkeliggørelse af en virksomhed, ligesom det vil kunne fratage en virksomhed incitamentet til at deltage i opklaringen af en straffesag.

Kommentar:

Lovforslagets bestemmelser om offentliggørelse vil blive affattet i overensstemmelse med den seneste ændring af en række love på det finansielle område i medfør af lov nr. 1287 af 19. december 2012, således at der skal ske offentliggørelse, hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning, og der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af administrativt bødeforelæg. Virksomheden kan dog selv vælge tillige at offentliggøre et tiltalefrafald eller påtaleopgivelse eller anmode Finanstilsynet herom.

3.5.3. Årligt gebyr til Finanstilsynet

Sammenslutningen af uafhængige økonomiske rådgivere finder, at der kun bør betales ét gebyr til Finanstilsynet, også i tilfælde af, at virksomheden har tilladelse både som investeringsrådgiver og finansiel rådgiver.

Kommentar:

En tilladelse til investeringsrådgivning efter lov om finansiel virksomhed, giver adgang til at rådgive erhvervsdrivende om investeringer, hvilket ikke er muligt med en tilladelse som finansiel rådgiver. Der er således tale om to forskellige tilladelser og dermed to forskellige slags tilsyn, som ikke dækker over fuldstændig samme indhold, hvorfor det fastholdes, at der i sådanne tilfælde skal betales to gebyrer.

3.5.4. Klageadgang

Dansk Aktionærforening, Forsikring & Pension, Fondsmæglerforeningen, Realkreditforeningen og Forbrugerrådet finder, at forbrugere altid bør have adgang til et klage- eller ankenævn, som kan behandle klager over finansielle rådgivere.

Finansrådet og Realkreditforeningen finder, at finansielle rådgivere bør have en klageansvarlig, så der opnås en beskyttelse svarende til andre finansielle virksomheder.

Kommentar:

I forbindelse med gennemførelsen af direktivet om alternativ tvistløsning (ADR-direktivet) skal der gennemføres klageadgang for alle varer og tjenesteydelser. Gennemførelse af en klageadgang for forbrugere, der har modtaget rådgivning hos finansielle rådgivere, bør derfor ske i forbindelse med gennemførelsen af ADR-direktivet.

Klageadgangen for finansielle virksomheder er reguleret af bekendtgørelsen om klageansvarlige, hvorefter det følger, at bl.a. pengeinstitutter og realkreditinstitutter skal udpege en klageansvarlig. Denne bekendtgørelse står over for en kommende revision, og det vil i den forbindelse blive vurderet om finansielle rådgivere og f.eks. investeringsrådgivere tillige skal omfattes af denne bekendtgørelse.

3.6. Straffebestemmelser

Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet finder, at henvisningen i straffebestemmelsen til ”medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning” rejser usikkerhed om kriminaliseringens omfang, fordi gerningsindholdet i bestemmelsen kun undtagelsesvist vil være omfattet af andre lovbestemmelser. Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet finder endvidere, at der tillige bør henvises til § 4, stk. 4, for at sikre, at manglende oplysninger fra enkeltmandsvirksomheder er strafbare, ligesom det anføres, at kriminaliseringen af god skik-bestemmelser er vanskeligt at håndtere strafferetligt.

Dansk Kreditråd finder det unødigt, at § 7, stk. 2, som er en hjemmelsbestemmelse, er strafbelagt, og henviser til at der i straffebestemmelsen alene bør henvises til § 7, stk. 1.

Advokatsamfundet finder, at der særligt inden for et nyt retsområde bør udvises tilbageholdenhed med at indføre hjemmel til at fastsætte administrative bødeforelæg i tilfælde, hvor den berørte virksomhed erklærer sig skyldig i en påstået lovovertrædelse.

Kommentar:

Lovforslagets strafferetlige bestemmelser er udformet efter sædvanlig praksis på det finansielle område og vurderes derfor som udgangspunkt at burde fastholdes. Imidlertid vil der i straffebestemmelsen ske en præcisering, således at manglende afgivelse af oplysninger fra enkeltmandsvirksomheder tillige er strafbare.

For så vidt angår overtrædelser af generelle bestemmelser om god skik, som eksempelvis lovforslagets § 7, er sådanne regler i dag ikke strafbe-

lagt, hvorfor det foreslås at ændre straffebestemmelsen, således at overtrædelse af § 7, ikke bør være strafbar.

For så vidt angår muligheden for at give Finanstilsynet adgang til at udstede administrative bødeforelæg, vil dette efter bemærkningerne alene kunne ske i de tilfælde, hvor der er tale om ensartede og ukomplicerede overtrædelser uden bevismæssige tvivlsspørgsmål, og hvor sanktionsniveauet ligger fast. Dette er i overensstemmelse med andre lignende områder inden for Finanstilsynets virke.

3.7. Øvrige spørgsmål

3.7.1. Pris for rådgivning

Forbrugerrådet finder, at der bør indføres en forpligtelse for finansielle virksomheder til at oplyse om de omkostninger, som er forbundet med rådgivning.

Dansk Aktionærforening og Sammenslutningen af uafhængige økonomiske rådgivere finder, at der bør indføres en forpligtelse til at opdele priser for finansielle produkter generelt i en pris for produkter og en pris for den rådgivning, som f.eks. et pengeinstitut yder. Sammenslutningen af uafhængige økonomiske rådgivere fremfører, at en sådan opsplittning vil medføre større gennemsigtighed og styrke konkurrencen på prisen på rådgivning. Sammenslutningen finder endvidere, at en sådan opsplittning bør medføre, at forbrugeren skal kunne fravælge rådgivningen i pengeinstituttet og i stedet anvende den sparede rådgivning til at købe rådgivning hos en finansiell rådgiver. En opdeling vil endvidere kunne bidrage til øget konkurrence om finansielle produkter, fordi den finansielle rådgiver vil kunne udpege det bedste og billigste produkt for forbrugere.

Kommentar:

Som det fremgår af Erhvervs- og Vækstministeriets rapport fra august 2012 om mulighederne for at styrke uvildig rådgivning, er det ikke muligt at opsplitte prisen for rådgivning af finansielle produkter og låntagning, da det ikke var muligt endeligt at foretage en opdeling af den tid, der anvendes til kreditvurdering, og den tid, der kun anvendes til rådgivning, og som vil kunne overlades til en uafhængig rådgiver. Dette skyldes, at en stor del af den informationsindsamling, der sker med henblik på selve rådgivningen, alligevel skal indhentes til brug for kreditvurderingen.

Det vurderes på den baggrund ej heller muligt reelt at opgøre prisen for rådgivningen på grund af denne tætte sammenhæng, hvorfor en bestemmelse om at finansielle virksomheder skal oplyse om de omkostninger, som er forbundet med rådgivning, ikke vurderes at have en reel nytteværdi.

Endelig vil en opsplittning, der kan medføre, at en forbruger kan fravælge rådgivningen i pengeinstituttet og i stedet anvende den sparede rådgivning til at købe rådgivning hos en finansiell rådgiver, kunne medføre en risiko for, at der vil ske en sænkelse af forbrugerbeskyttelsen, da nogle

forbrugere sandsynligvis vil fravælge rådgivning i pengeinstituttet uden at købe sig til rådgivning ved en uvildig rådgiver. Der er med andre ord risiko for, at forbrugerne ikke anvender det sparede rådgivningsgebyr til at købe rådgivning hos en uafhængig rådgiver.

3.7.2 Generelle betragtninger

Dansk Aktionærforening, Forbrugerrådet og Sammenslutningen af uafhængige økonomiske rådgivere finder, at en del af rådgivningssalæret i eksempelvis pengeinstitutter er ”bygget ind” i renter og bidragssatser som er fradragsberettigede, og finder derfor at rådgivning ydet af finansielle virksomheder og finansielle rådgivere bør behandles ens i skattemæssig henseende, således at kunden opnår fradragsret hvad enten, der er tale om rådgivning i et pengeinstitut eller ved en uafhængig rådgiver.

Forsikring & Pension finder, at der er behov for en vurdering af, hvor mange virksomheder, der er omfattet af loven, for at kunne vurdere lovforslagets omkostninger, ligesom der ønskes en vurdering af konsekvenserne for erhvervslivet.

Forbrugerrådet finder, at der bør være et fælles regelsæt for alle, der yder finansiell rådgivning. Dette vil bidrage til at sikre en reel konkurrence mellem finansielle rådgivere og den finansielle sektor og sikre, at forbrugeren får betryggende rammer, uanset hvor forbrugeren efterspørger rådgivning. Det er endvidere Forbrugerrådets opfattelse, at det bør overvejes at lette bevisbyrden ved erstatningssager om dårlig rådgivning, ligesom det bør overvejes at fastsætte civile sanktioner ved overtrædelse af udvalgte forbrugerbeskyttelsesregler.

Finansrådet og Forsikring & Pension finder, at der er behov for at gøre det mere klart, hvad forholdet er mellem reglerne om investeringsrådgivere og forsikringsmæglere på den ene side og dette lovforslag om finansielle rådgivere på den anden side. Det skal være med til at præcisere, at en finansiell rådgiver, der f.eks. ønsker at yde investeringsrådgivning til en erhvervsdrivende, skal have en tilladelse som investeringsrådgiver.

Kommentar:

For så vidt angår skattespørgsmålet, er den rette ressortmyndighed Skatteministeriet. Skatteministeriet har tidligere oplyst, at det forslåede fradrag ikke bør indføres.

Det vurderes, at der vil være omkring 50 virksomheder, der vil søge om tilladelse efter loven. Der vil endvidere inden lovforslagets fremsættelse blive indsat en beskrivelse af forslagens konsekvenser for erhvervslivet.

Ved udarbejdelsen af loven er der i videst mulig omfang søgt tilvejebragt en retstilstand, hvor der gælder det samme beskyttelsesniveau for forbrugere i finansielle virksomheder og forbrugere, der søger rådgivning hos finansielle rådgivere.

For så vidt angår spørgsmålet om bevisbyrde og civilretlige sanktioner er der nedsat et udvalg om erstatningsansvar ved rådgivning om finansielle produkter, som skal undersøge hvorvidt de gældende regler giver forbrugeren et tilstrækkeligt værn i de situationer, hvor rådgiverne ikke har efterlevet de gældende regler i forbindelse med rådgivning om investeringer og kreditgivning. Der bliver derfor ikke taget særskilt stilling til spørgsmålet om bevisbyrde og civilretlige sanktioner i forbindelse med dette lovforslag.

Endelig vil der ske en præcisering i lovforslagets bemærkninger, således at forholdet mellem reglerne om investeringsrådgivere og forsikringsmæglere på den ene side, og dette lovforslag om finansielle rådgivere på den anden side fremstår mere klart.

1. Oversigt over hørte organisationer, myndigheder m.v.

Advokatrådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring (AES), Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), Arbejdsskadestyrelsen, Børsmæglerforeningen, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskredit A/S, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Danske Advokater, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Dansk Ejendomsmæglerforening, Danske Maritime, Danske Regioner, Dansk Erhverv, Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM), Dansk Industri, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk Metal, Dansk Pantebrevsforening, Dansk Kredit Råd, Datatilsynet, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den danske Fondsmæglerforening, Disciplinærnævnet for Statsautoriserede Revisorer, Ejendomsforeningen, FDIH – Foreningen for Distance- og Internethandel, FDFA – Foreningen af Danske Forsikringsmæglere og ForsikringsAgenturer, Finansforbundet, Finanshuset i Fredensborg A/S, Finansiell Stabilitet A/S, Finans og Leasing, Finansrådet – Danske Pengeinstitutters Forening, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Foreningen af Forretningsførere for Udenlandske Forsikringselskaber, Foreningen af Interne Revisorer, Foreningen af J.A.K. Pengeinstitutter, FOREX, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Frivilligrådet, FSR – danske revisorer, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Garantifonden for indskydere og investorer, Garban-Intercapital Scandinavia, GXG Markets A/S, Håndværksrådet, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation (ISOBRO), InvesteringsForeningsRådet, ISACA Denmark Chapter, IT-branchen, KommuneKredit, Kommunernes Landsforening, Kuratorforeningen, Købmandsstandens OplysningsBureau, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen af forsvarsadvokater, Landsorganisationen i Danmark (LO), Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond (LD), NASDAQ OMX Copenhagen A/S, Nets, Parcelhusvejernes Landsforening, PostDanmarks Juridiske afdeling, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Rederiforeningen af 1895, Regionale Bankers Forening, Regnskabsrådet, Revisorkommissionen, Revisortilsynet, Rigs-

revisionen, Skibs- og Bådebyggeriets Arbejdsgiverforening, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet, Telekommunikationsindustrien i Danmark, VP Securities A/S, Western Union, Færøernes Hjemmestyre via Rigsombudsmanden på Færøerne og Grønlands Selvstyre via Rigsombudsmanden i Grønland.

2. Følgende organisationer, myndigheder m.v. har haft bemærkninger til lovforslaget:

Advokatrådet
Dansk Aktionærforening
Dansk Ejendomsmæglerforening
Dansk Kreditråd
Datatilsynet
Den Danske Fondsmæglerforening
Ejendomsforeningen Danmark
Erhvervsstyrelsen
Finansforbundet
Finans og Leasing
Finansrådet
Finanssektorens Arbejdsgiverforening
Forbrugerombudsmanden
Forbrugerrådet
Forsikringsmæglerforeningen
Forsikring og Pension
Kromann Reumert
Landbrug og Fødevarer
Realkreditforeningen
Realkreditrådet
Sammenslutningen af uafhængige økonomiske rådgivere
Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet